

Bilag 3.

Herning, den 29. Maj 1917.

Til Indenrigsministeriet.

Bestyrelsen for Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland tillader sig, saafremt Ministeriet skulde finde Anledning til at fremsætte et Lovforslag om en Udvidelse af de to tvende Husmandskreditforeninger ved Lov af 28. Maj 1880, jfr. Lov af 10. Maj 1915, tilstaaede Begunstigelser, at andrage om, at et eventuelt Lovforslag i hvert Fald maa blive begrænset til de i det af Repræsentanter for de tvende Foreninger til Regering og Rigsdag indsendte Andragende under 2 og 3 anførte Punkter, og at andrage det høje Ministerium om, at der samtidig maa blive fremsat et Lovforslag, hvorefter den i Lov Nr. 103 af 14. April 1893 § 1 Litra c. fastsatte Udlaansprocent, Halvdelen af de til Pant budne Ejendommers Værdi, forandres til $\frac{3}{5}$, hvorved Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland bliver ligestillet i nævnte Henseende med de øvrige ikke statsgaranterede Kreditforeninger.

I et af Repræsentanter for de tvende Husmandskreditforeninger til Regering og Rigsdag indsendt Andragende er der bl. a. søgt om, at Vurderingssummen for de Ejendomme, hvori Foreningerne kan give Laan, maa blive forhøjet til 15,000 Kr., og at Laanegrænsen forhøjes indtil $\frac{3}{5}$ af Vurderingssummen.

Næst at minde om, at det ikke er længere siden end ved Lov Nr. 189 af 10. Maj 1915, at Foreningerne fik deres Vurderingsgrænse forhøjet fra 10,000 Kr. til 12,000 Kr. for de Ejendomme, der havde et Jordtilliggende af over 1 Hektar, medens Rigsdagen ikke vilde gaa med til at forhøje Vurderingsgrænsen for Ejendomme med et mindre Jordtilliggende end 1 Hektar, i rigtig Erkendelse af, at saadanne Ejendomme til Værdi 10,000 Kr. eller derover ikke tilhørte den Del af Befolkningen, for hvilken de tvende Husmandskreditforeninger var oprettede, skal vi tillade os at anmode det høje Indenrigsministerium om, at Ministeriet vil nægte at fremme eller støtte det paagældende Andragende, der, som det vil ses, ikke er tiltraadt af de tvende Kreditforeningers Bestyrelser. Dette synes at tyde paa, at man ikke indenfor Ledelsen føler sig overbevist om de ønskede Forandrings Gavnlighed og Nytte.

Med Hensyn til Andragendets Punkt 1 skal vi tillade os at pege paa, at Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland oprettedes i Henhold til Lov Nr. 103 af 14. April 1893 med de Ejendomme for Øje, der paa Grund af, at deres Taksationsværdi oversteg 6,000 Kr., ikke kunde faa Laan i den jyske Husmandskreditforening og ej heller i nogen af de andre her i Jylland bestaaende Kreditforeninger, fordi de hverken var Land- eller Købstadejendomme. Da der under Lovforslagets Behandling blev Tale om, at der kunde aabnes disse Grundejere Adgang til at faa Laan i Husmandskreditforeningen, udtalte daværende Indenrigsminister Ingerslev: „Min Hovedindvending mod det ærede Medlems Tanke er den, at da man i sin Tid bevilgede Statsgaranti til Husmandskreditforeningen, først med en mindre Sum og senere for en højere, var det for at hjælpe en bestemt Samfundsklasse her i Landet, og ikke for andet, det var ikke for at hjælpe paa den Slags Forhold, som her er Tale om. Det er ikke Husmandsforhold, og derfor hører de ikke hjemme i en Husmandskreditforening“. De gentagne Forhøjelser, der siden 1893 har fundet Sted af Husmandskreditforeningernes Taksationsgrænse, har givet Flertallet af Ejendomsbesiddere paa de Pladser, vor Forening omfatter, Adgang til ogsaa at kunne faa Laan i den jyske, statsgaranterede Husmandskreditforening. Der er derved paaført vor Forening en Konkurrence, der har bevirket, at det Udlaansomraade, som ved dens Oprettelse af Lovgivningsmagten fra alle Sider var anerkendt som ene tilhørende den,